

Carrer d'Agustí Vinyamata

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer d'Agustí Vinyamata
Emplaçament A la zona d'eixample de Granollers
Alçada: 147

Coordenades:

Latitud: 41.608165789359
Longitud: 2.2911708334308
UTM Est (X): 440937
UTM Nord (Y): 4606516

Classificació

Número de fitxa 08096 - 305
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Noucentisme Popular
Segle XIX-XXI
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: En els darrers anys s'han enderrocats moltes de les cases antigues que quedaven.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Plaça de Maluquer i Salvador / Plaça del Bestiar / Plaça de can Sínia](#)

[Carrer d'Anselm Clavè](#)

[Fonda Europa](#)

Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo

Data de registre de la dl., 01/10/2001 - 02:00

fitxa:

Autoria de la darrera Jordi Piñero Subirana

revisió:

Data de la darrera revisió: dc., 12/06/2024 - 11:28

Descripció

Carrer de l'eixample granollerí que comença a la cantonada de la Fonda Europa, en plena carretera, entre el carrer d'Anselm Clavé i la plaça de Maluquer i Salvador. En direcció cap a llevant porta cap a l'inici del carrer de Girona i, després de travessar-lo, continua en un segon tram que va en paral·lel al parc de Torres Villà.

Antigament era conformat per edificis senzills, de planta baixa o de planta baixa i pis, generalment amb una eixida posterior. Anys enrere encara n'hi havia un bon nombre que conservaven la tipologia popular tradicional. Tanmateix, la pressió urbanística dels darrers anys ha fet que actualment els que es conservin siguin gairebé testimonials. Els edificis que conserven un cert interès patrimonial són:

Casa número 35 (tipologia tradicional urbana de planta baixa i pis, segle XIX, cal Conde), 37 (tipologia tradicional urbana de planta baixa i pis), 55 (tipologia tradicional rural de planta baixa i pis), 85 (1828, can Banyeres), 87 (ca la Valenta), 89 (tipologia tradicional rural de planta baixa i pis, segle XIX).

Història

L'eixample de Granollers es va configurar sobretot a la segona meitat del segle XIX. La carretera va substituir l'antic camí Ral l'any 1848 i el ferrocarril va arribar el 23 de juliol de 1854. La segona línia de ferrocarril va arribar a Granollers el 1875. Fins al 1880 les edificacions s'estenien al sud pel carrer de Ricomà fins a la Creu de Palou, al nord fins la plaça de la Muntanya entorn a la fàbrica de la Font, i a llevant, entre la nova carretera de Vic i l'antic traçat, i l'estació vella de França. Les línies paral·leles al nord i al sud es van iniciar entre 1862-63 amb la construcció de la fàbrica de Can Piñol i les primeres cases del carrer d'en Prim.

Pel que fa a aquest carrer en particular, algunes de les cases eren del segle XIX (la número 85 és de l'any 1828). Al primer decenni del segle XX el carrer estava plenament urbanitzat. Originàriament es deia carrer dels Caputxins (concretament la segona part del seu traçat, el que va des del carrer de Girona fins el pont sobre la via) ja que hi havia emplaçat el convent d'aquest orde. També hi havia l'antic cementiri, abans que fos traslladat a l'actual emplaçament l'any 1894. Ocupava una part de l'actual Parc Torres Villà. En aquesta època els veïns del carrer festejaven amb ball la festa de Sant Roc. Més d'un any van il·luminar el carrer "a la veneciana", però amb rengles de pebrots verds i vermells, que els buidaven i hi posaven un grèsol encès a dintre (GARRELL, 1960).

En aquest carrer és on es feien els tractes amb els porcs i altra classe de bestiar, i també amb el seu menjar (MEDALLA, 2001). L'autor García-Pey recull altres aspectes anecdòtics dels seus habitants. La casa número 85 era propietat del Ramon Corbera Planas, de can Banyeres de Corró d'Avall. Era carreter de l'agència que es trobava molt a prop de la seva casa. A la cantonada amb el carrer d'en Marià Sans hi havia ca la Sila, en altres temps sinònim de música. Actualment encara hi ha una sala de la Fonda Europa que la recorda (GARCÍA-PEY, 1990).

Bibliografia

GARCIA-PEY, Enric (1990). "Recull onomàstic de Granollers: Motius, topònims, nomenclatura", a *Estudis de Granollers i del Vallès Oriental*, Núm. 3, Granollers, Ajuntament de Granollers.

GARRELL I ALSINA, Amador (1960). *Granollers, vila oberta*, Granollers, Gràfiques Garrell.

MEDALLA BENEYTO, Jordi (2001). *Consideracions d'un cansalader sobre el Vallès, el porc i el seu entorn*, manuscrit. Granollers.

